

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: M. S., nar., bytem
zastoupený: JUDr. Miroslav Kříženecký, advokát, se sídlem Na
Sadech 2033/21, 370 01 České Budějovice,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu
376/1, 128 01 Praha 2,

v řízení o žalobě ze dne 6.12.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 27.9.2018 č. j. MPSV-
2018/189393-915 o příspěvek na péči,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i

fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 27.9.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

2. **Včasnou žalobou ze dne 6.12.2018** se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 27.9.2018 č. j. MPSV-2018/189393-915, protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho je nezákonné pro nedostatečné zjištění jeho zdravotního stavu, tj. napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně na základě předložených lékařských zpráv je v rozporu s právními předpisy, protože nedostatečně zhodnotilo rozsah jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a vyjádřil přesvědčení, že se u něj jedná minimálně o středně těžkou závislost, když nezvládá více než 3 základní lidské potřeby (uznána péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost). Ohledně orientace uvedl, že je osobou zcela slepou na jedno oko a s dramaticky se zhoršujícím zrakem u druhého oka, toto je navíc umocňováno vysokým krevním tlakem, není schopen se v běžných situacích orientovat a rozpoznávat věci kolem sebe zrakem, zcela postrádá prostorové vidění a odhad a jeho orientace je znemožněna i za používání kompenzačních pomůcek (brýlí). Navíc trpí vaskulární hypertenzní encefalopatií, tedy, že jeho mozkové tepny nejsou schopny regulovat, respektive nedostatečně regulují průtok krve mozkem, v důsledku čehož u něho dochází ke kolísání tlaku, omdlívání, atd. Dále uvedl, že je 3x týdně dialyzován v Nemocnici v Karlových Varech, neboť se nachází ve fázi terminálního selhání ledvin, kvůli čemuž je pak velmi negativně ovlivněna jeho schopnost vykonávat fyziologickou potřebu. Je nucen užívat velmi silné léky, Furorese 500, kdy bez tohoto přípravku by u něho téměř nedocházelo k vylučování, ale po požití tohoto prostředku pak není schopen toto kontrolovat, tudíž u něj dochází k tomu, že ve smyslu písmene g) přílohy číslo 1 vyhlášky číslo 505/2006 Sb., není schopen včas použít WC. Závěrem bylo požadováno kromě nákladů řízení bez specifikace i zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 27.9.2018, popř. i předcházejícího rozhodnutí úřadu práce ze dne 28.5.2018.
3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 27.9.2018 č. j. MPSV-2018/189393-915** bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Karlových Varech (dále jen **ÚP**), ze dne 28.5.2018 č.j. 44506/2018/KVA, kterým přiznal žalobci příspěvek na péči ve výši 880,-Kč měsíčně od prosince 2017. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.9.2018 žalovaný popsal průběh řízení po podání žádosti žalobce o přiznání příspěvku na péči dne 13.12.2017, kdy po provedení sociálního šetření dne 6.2.2018 a vypracování posudku o zdravotním stavu žalobce dne 9.5.2018 Okresní správou sociálního zabezpečení Karlovy Vary (dále jen **OSSZ**) se závěrem, že jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**), považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby (datum vzniku: 13.12.2017, platnost do: 31.12.2019), neboť dle OSSZ nezvládá celkem tři základní životní potřeby – péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Poté za využití posudku o zdravotním stavu rozhodl ÚP (dne 28.5.2018)

přiznat příspěvek na péči ve výši 880,-Kč měsíčně od prosince 2017 a proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání.

Odvolací správní orgán, tj. žalovaný, požádal o posouzení stupně závislosti žalobce ode dne 13.12.2017 pro účely příspěvku na péči Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, Oddělení výkonu posudkové služby Plzeň, (dále jen **komise** či **PK MPSV**). PK MPSV ve svém posudkovém závěru po jednání dne 6.9.2018 za účasti posudkového lékaře (předseda komise) a odborného lékaře z interního lékařství, kdy posoudila zdravotní stav žalobce, dospěla ke zcela shodnému závěru jako v posudku OSSZ výše uvedenému, že u žalobce se jedná osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost) – nezvládá 3 základní životní potřeby (péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost); tento stav existoval i k datu 13.12.2017, dobal platnosti (lhůta KLP): 31.12.2019. Dále bylo uvedeno, že k námitkám žalobce komise uvedla, že žalobce je schopen zvládat základní životní potřebu tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby, když je plně orientován ve všech kvalitách, není objektivizován defekt kognice, má přiměřené duševní kompetence, není prokázána inkontinence moči ani stolice a je schopen zvládat tělesnou hygienu s použitím kompenzačních mechanismů (přidržovací madlo, sedák, event. protiskluzový koberec) a je rovněž schopen zvládat základní životní potřebu výkon fyziologické potřeby. K dalším námitkám žalobce ve věci dialyzování, zařazení do pořadníku na transplantaci ledvin finanční situace a sociálního zázemí odvolací správní orgán konstatoval, že nejsou předmětem a součástí řízení o příspěvku na péči. Žalovaný také citoval § 7 odst. 2, § 8 odst. 2 a § 9 zákona, poukázal na prováděcí právní předpis, tj. vyhlášku č. 505/2006 Sb. (dále jen **vyhláška**), a citoval i § 1 uvedené vyhlášky, který odkazuje na přílohu č. 1 k této vyhlášce. Také bylo uvedeno, že žalobce využil svého práva seznámit se k podkladům pro vydání rozhodnutí a dne 19.9.2018 se k nim vyjádřil do protokolu.

Závěrem bylo uvedeno, že žalovaný shromáždil podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci. Lze mít za prokázané, že z důkazů vycházejících ze zdravotní dokumentace žalobce, z výsledku sociálního šetření a zjištění jeho potřeb byly prověřeny všechny skutečnosti významné pro posudkový závěr a stanovení stupně závislosti. Posudek PK MPSV ze dne 6.9.2018 vycházel z dostatečného množství podkladu k posouzení zdravotního stavu žalobce, vypořádal se se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání, a proto ho odvolací správní orgán považuje za stěžejní důkaz, neboť se jedná o tzv. povinný důkaz pro odvolací řízení správní, a odvolací správní orgán hodnotí posudek jako úplný, objektivní a přesvědčivý. Také bylo uvedeno, že žalovaný přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí spolu s předcházejícím řízením, včetně rozsahu námitek uvedených v odvolání, ale odvolání shledal jako nedůvodné, proto bylo rozhodnutí ÚP potvrzeno.

4. Dále byla soudy doručena dne 18.1.2019 **lékařská zpráva ze dne 2.1.2019**, v níž je uvedeno ohledně žalobce, že vzhledem k nálezům na perimetru jediného vidoucího oka se u pacienta jedná o praktickou slepotu.
5. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě dne 18.2.2019** souhlasil s tím, aby bylo rozhodnuto o věci samé bez nařízení jednání a dále uvedl mimo jiné, že při rozhodování vycházel především z posudku PK MPSV ze dne 6.9.2018, který je zákonným podkladem pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení správním v dané věci. PK MPSV v posudku a posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce vycházela z úplné a dostatečné zdravotní dokumentace a z námitek uváděných v odvolání; byla zohledněna veškerá zdravotní postižení, výsledek sociálního šetření, zjištění potřeb žalobce a byly prověřeny všechny skutečnosti významné pro posudkový závěr a stanovení stupně závislosti. Při zohledňování

nezvládnutí základní životní potřeby orientace (kdy žalobce odkazuje především na své zrakové postižení) dne 6.9.2018 měla PK MPSV k dispozici lékařskou zprávu MUDr. M. L. ze dne 8.6.2018, tj. aktuální lékařskou zprávu, a PK MPSV vyhodnotila, že žalobce je plně orientován všemi kvalitami, v posudkovém zhodnocení citovaný oční nález odpovídá lékařské zprávě oční lékařky a ze záznamu z provedeného sociálního šetření v přirozeném prostředí žalobce vyplývá, že žalobce byl při šetření plně orientován. Také bylo podotknuto, že s ohledem na fakt, že se žalobce osobně bez doprovodu dne 19.9.2018 dostavil k žalovanému (k určené oprávněné úřední osobě), a to na základě písemného vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, kdy byl seznámen s posouzením zdravotního stavu ze strany PK MPSV (posudek mu byl přečten s ohledem na postižení zraku), k věci se vyjádřil a protokol o ústním jednání podepsal, jevil pro žalovaného objektivní projevy své orientovanosti. Žalovaný dále konstatoval, že ze strany PK MPSV nebyla prokázána inkontinence a tento závěr není v rozporu se žádnou lékařskou zprávou, které měla komise k dispozici, ani není v rozporu se sociálním šetřením provedeným v přirozeném prostředí žalobce ze strany úřadu práce, proto o závěru PK MPSV, že žalobce samostatně zvládá základní životní potřebu výkon fyziologické potřeby, žalovaný nikterak nepochyboval a považoval jej za podklad pro vydání rozhodnutí. Rovněž bylo uvedeno, že lékařskou zprávu oční lékařky MUDr. M. L. ze dne 2.1.2019 nemohl mít odvolací správní orgán při svém rozhodování dne 27.9.2018 k dispozici. Na základě uvedené lékařské zprávy mohl žalobce požádat v měsíci lednu 2019 o změnu výše přiznaného příspěvku na péči, kdy by uvedená lékařská zpráva byla zohledňována s tím, že k tomuto datu je uvedeno, že žalobce má potíže s orientací. Závěrem bylo uvedeno, že má za to, že rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit, proto navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou.

6. Ze zasláního **správního spisu** vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že obsahu spisu odpovídají skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí, které dle doručky bylo žalobci doručeno dne 11.10.2018, tak i skutečnosti uvedené ve vyjádření žalovaného ze dne 18.2.2019.
7. **Žalobce dne 14.3.2019** v replice uvedl, že souhlasí s tím, aby soud rozhodl ve věci samé bez jednání a také specifikoval požadované náklady řízení v celkové částce 12.342,-Kč. Dále uvedl, že podle něho by mu měl být přiznán druhý stupeň závislosti na pomoci jiné fyzické osoby, čímž ve všech svých podáních argumentuje a k vyjádření žalovaného nerozporoval, že ze záznamu z provedeného sociálního šetření v přirozeném prostředí vyplývá, že byl při šetření plně orientován, jelikož ve svém bytě si zvykl orientovat se podle vzpomínek, jelikož v něm žil ještě v době, kdy měl zrak nepoškozený. Rovněž namítal, že k žalovanému doprovod měl a byl jím doveden do budovy a dále ho již nebylo třeba, jelikož žalobce se v prostorách žalovaného vyzná, několikrát jej již v minulosti navštívil a nemůže být dáváno k tíži, že se v určitých prostorách, jakož i ve svém bytě, snaží o zorientování se bez cizí pomoci, když tímto naopak aktivně bojuje proti svému zrakovému postižení. Podle jeho názoru nemohl žalovaný dojít k závěru, že je plně orientován, když na základě předloženého lékařského vyšetření trpí praktickou slepotou a není tak schopný vykonávat tři body (1. 3. a 5.) ze šesti bodů, uvedených ve vyhlášce u schopnosti orientace. Inkontinence se u něj prokazuje velmi těžko a tento svůj nedostatek nepochybně považoval za podklad pro rozhodnutí a dále ho nijak neprokazoval. Závěrem žalobce uvedl, že rozhodně není schopen vykonávat další dvě základní potřeby: orientaci a výkon fyziologické potřeby a měl by mu být proto přiznán II. stupeň závislosti na pomoci

jiné fyzické osobě, přičemž na podané žalobě trvá a navrhuje, aby soud rozhodl v souladu s petitum jeho žaloby.

8. Na repliku žalobce reagoval **žalovaný dne 3.5.2019**, kdy uvedl, že je nepravděpodobný žalobcem uvedený vznik návyku pro orientaci ze vzpomínek z doby, kdy neměl poškozený zrak, vzhledem k časté změně bydliště ze strany žalobce známé z úřední činnosti (srpen - prosinec 2016 -; prosinec 2016 - prosinec 2017 -; leden - duben 2018 -; květen - prosinec 2018 -; leden - únor 2019 - bez právního titulu k užívání bytu; březen 2019 -). Dále bylo podotknuto, že o doprovodu jinou osobou do budovy se žalobce při jednání se žalovaným nijak nezmínil, avšak pro vstup do prostor žalovaného (druhé patro budovy) je třeba do zařízení umístěného vedle vstupních dveří vyťukat číselný kód (návod je uveden vedle zařízení pro uvedení číselného kódu). Závěrem bylo ještě uvedeno, že pokud tedy není inkontinence žalobce prokázána např. z výsledků funkčních vyšetření, nemůže být uznáno, že samostatně nezvládá vykonávat základní životní potřebu výkon fyziologické potřeby pouze na základě jeho předpokladu, že by tak mělo být.
9. Dle **§ 3 správního řádu**, zákon č. 500/2004 Sb., postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
10. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v **§ 7 zákona** ve znění platném k rozhodnému datu, když dle **odst. 1** se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.
11. Dle **§ 8 odst. 2 zákona** se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
 - a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
 a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
12. Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v **příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.**, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **Příloha č. 1 vyhlášky**):
 - a) **Mobilita.**
 - b) **Orientace:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem,
 2. mít přiměřené duševní kompetence,
 3. orientovat se osobou, časem a místem,
 4. orientovat se v přirozeném sociálním prostředí,
 5. orientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) **Komunikace.**

d) **Stravování.**

e) **Oblékání a obouvání.**

f) **Tělesná hygiena:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. použít hygienické zařízení,
2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla,
3. provádět celkovou hygienu,
4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) **Výkon fyziologické potřeby:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. včas používat WC,
2. zaujmout vhodnou polohu,
3. vyprázdnit se,
4. provést očistu,
5. používat hygienické pomůcky.

h) **Péče o zdraví.**

i) **Osobní aktivity.**

j) **Péče o domácnost.**

13. Podle § 13 odst. 1-3 zákona nárok na příspěvek vzniká dnem splnění podmínek stanovených v § 7 a 8. Nárok na výplatu příspěvku vzniká podáním žádosti o přiznání příspěvku, na který vznikl nárok podle odstavce 1, není-li řízení o jeho přiznání zahájeno z moci úřední. Příspěvek může být přiznán a vyplácen nejdříve od počátku kalendářního měsíce, ve kterém bylo zahájeno řízení o přiznání příspěvku. Nárok na výplatu zvýšení příspěvku podle § 12 odst. 1 vzniká nejdříve od počátku kalendářního čtvrtletí, ve kterém byla žádost o zvýšení příspěvku podána; tím není dotčeno ustanovení § 12 odst. 4. Splňuje-li oprávněná osoba podmínky nároku na příspěvek jen po část kalendářního měsíce, náleží příspěvek ve výši, v jaké náleží za kalendářní měsíc.
14. V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného i předcházejícího rozhodnutí ÚP. Soud, který za souhlasu účastníků řízení rozhodl bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 27.9.2018 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, rovněž se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV ze dne 6.9.2018 se všemi námitkami žalobce v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Ani soud neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou, jelikož žalobce, na němž spočívá důkazní břemeno, neprokázal žádné závažné důvody, kvůli nimž není schopen zvládat jím namítané základní životní potřeby orientace a výkon fyziologické potřeby, tedy neprokázal, že nezvládá pět nebo šest základních životních potřeb, aby mohlo být jeho názoru, že mu má být přiznán příspěvek na péči ve stupni II nikoli ve stupni I. Z posudku PK MPSV ze dne 6.9.2018 je zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 1 vyhlášky, kdy způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven v § 1 až § 2c) této vyhlášky. Neznačená totiž, že pokud není vyhověno žadateli, tj. žalobci, ohledně výše příspěvku na péči, u něhož byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, že takové rozhodnutí správního orgánu je nesprávné a v

rozporu s příslušnými předpisy, přičemž posouzení zdravotního stavu ve vztahu ke zvládání či nezvládání základních životních potřeb je svěřeno právním předpisem posudkovým lékařům OSSZ a PK MPSV, tudíž jimi vypracované posudky jsou podkladovým rozhodnutím pro rozhodnutí příslušného správního orgánu (ÚP a MPSV). Rozhodující je totiž posouzení posudkovým lékařem i komisí, kteří zdravotní stav hodnotí zejména na základě lékařských zpráv vyhotovených ošetřujícími lékaři žadatelů s přihlédnutím k výsledku sociálního šetření provedeného sociálním pracovníkem, který však nehodnotí obsah lékařských zpráv ani zdravotní stav žadatele, ale vychází z jeho údajů.

15. Soud shledal, že napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (náležitosti rozhodnutí), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což napadené rozhodnutí obsahuje. Žalobce sice nebyl přítomen posouzení jeho zdravotního stavu u OSSZ ani u PK MPSV, ale před vydáním rozhodnutí ÚP i žalovaného měl možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, čehož využil, ale nepředložil žádné další lékařské zprávy vztahující se k předmětné době ani namítal neúplnost podkladů, nevyužil možnosti navrhnout jejich doplnění atd., pouze vyjádřil nesouhlas s posouzením jeho zdravotního stavu ve vztahu k požadované dávce. Žádné další lékařské zprávy na podporu svých tvrzení nepředložil, tudíž skutkový stav byl k uvedeným datům zjištěn dostatečně, navíc posuzující měli k dispozici celý obsah posudkového spisu vedeného ohledně žalobce OSSZ, což vyplývá z obsahu posudku OSSZ i PK MPSV, tedy měli i k dispozici veškeré lékařské zprávy, které v něm byly založené či dodané (doc. MUDr. T. R., MUDr. M. L. a MUDr. C.). Žalobce si patrně neuvědomil, že zdravotní stav v tomto řízení se posuzuje k určitému datu (viz § 13 zákona), tedy v této věci k datu 13.12.2017, tj. k datu podání žádosti žalobce o příspěvek na péči, a je stanovena doba platnosti posudku.
16. Po zhodnocení zejména obsahu správního spisu v této věci dospěl soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalovaného ze dne 27.9.2018 není důvodná. Žalobce neprokázal, že nezvládá minimálně pět nebo šest základních životních potřeb, aby mu mohl být přiznán příspěvek na péči stupně II, tj. středně těžká závislost, protože výše citovaným posudkem PK MPSV bylo shledáno, že nezvládá celkem tři základní životní potřeby, tudíž se jedná o stupeň I, tj. lehkou závislost, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí. PK MPSV vyjádřila dostatečně srozumitelným způsobem důvod uznání pouze stupně závislosti I, jak shora uvedeno. Nejenom žalovaný v uvedeném odvolacím řízení, ale ani soud, nezjistil žádné závažné pochybení ze strany správních orgánů, které by odůvodňovalo zrušení napadeného případně i předcházejícího rozhodnutí v této věci. Rozhodující je skutečnost, že žalobce nesplnil zákonné podmínky pro přiznání stupně závislosti II (středně těžká závislost), jelikož k tomu nepostačuje přesvědčení samotného žalobce, které základní životní potřeby nezvládá vůbec či zvládá s velkými obtížemi, ale nezvládání základních životních potřeb musí být zjištělné z lékařských zpráv ošetřujících lékařů žalobce s ohledem na (popsané) funkční postižení jeho zdravotního stavu v předmětné době.
17. V nyní projednávané věci však nemohla být zhodnocena žalobcem zaslaná lékařská zpráva oční lékařky ze dne 2.1.2019, i když uvádí, že se jedná o praktickou slepotu vzhledem

k nálezu na perimetru jediného vidoucího oka žalobce, jelikož v této věci byl posouzen zdravotní stav žalobce k datu 13.12.2017 (podání žádosti) a to PK MPSV na jednání dne 6.9.2018, tudíž tuto zprávu neměla komise k dispozici a tedy ji nemohla ani zhodnotit, přičemž napadené rozhodnutí žalovaného pak bylo vydáno dne 27.9.2018, tj. více jak 3 měsíce před tím, než byla lékařská zpráva vyhotovena.

18. Soud neshledal důvodnou ani námitku, že dle názoru žalobce došlo ze strany žalovaného i ÚP k vydání nezákonných rozhodnutí, jelikož předmětná rozhodnutí byla vydána oprávněným správním orgánem po provedeném řízení v souladu s příslušným zákonem a prováděcí vyhláškou i správním řádem, přičemž obsah obou rozhodnutí je srozumitelný a i přezkoumatelný. Nad rámec soud ještě podotýká, že žalobce měl a i má kdykoli možnost podat novou žádost o změnu stupně příspěvku na péči bez ohledu na výsledek tohoto řízení, protože zdravotní stav se může i zhoršit ještě v době platnosti posudku stanovené PK MPSV. Doba platnosti posudku toliko znamená, že do uvedeného data nebude zkoumán zdravotní stav v případě, že nebude podána nová žádost o vyšší stupeň závislosti či nedojde ke změně příslušného právního předpisu.
19. Ze shora uvedených důvodů proto **soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl** podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 27.9.2018 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na péči ve stupni II.
20. Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 29. ledna 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně